

lasel veel kuu saab mälestuses seisma. Ilus ja launis oli ta, et süda hakkab ilustema, kui selle pääle mõtted. Andku Jumal, et edespidi veel suuremas looris mõistame laulda, kui õnneks meil antud on jälle piduks koku tulla. Seda soovib rõõmuga pidu pääle mõteldes

R. H. Hermann.

Cõe terad.

Kui sind teotuse noolidega lastakse, ära lasse sina mitte wasta, waid ole targem ja tea: serge on teist haawata, aga raske haawa terwels teha.

Jumalus teeb uhlets ja tarkus alandlikuks. Kes ennast targaks peab ja seal juures uhke on, selle tarkus on tühine.

Kes teist alati maenitseb, see ise selle järele ei tee. Kes kiriku kott ümber kannab, ei pane ise midagi sisse. Kellad, mis teist kiriku kutsuwad, jääwad ise wälja.

Ole õiglane iseenele wasta ja ära peta iseennast, siis oled sina ka õiglane teiste wasta ning ei peta neid. Kes teist püüab petta, on iseennast juba ärapetund.

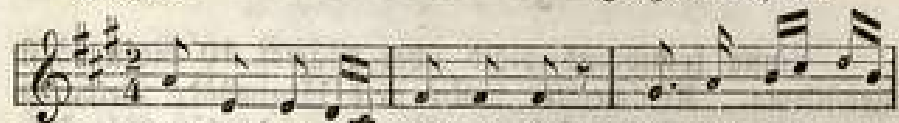
Wanadus nutab ja noorus nutab; aga nooruse silmapisarad on hommiku lastetilgad, mis wäewa tõusul hül gamad, wanaduse silmapisarad õhtu lastetilgad, mis õõ pimedus pea linnikatab.

Teotust ja laimamist, mis pahad inimesed meie pääle wiskawad, raputagem maha, nagu luud luue päält, ehl sulatagem neid wäikse kannatamise ja häätegemise läbi lahutemise silmapisarateks.

Wõtte palmid.

Barojalt.

J. Fr. Reichardt.

1. Wõt-le pal-mid, jät-le nult, u - nus - ta - ge
E - lu tun - di - del on rutt, wõrs - ti si - na

ma - red ! Lä - na kar-gab kar - ja - maal
ju - red.

rõõ - mus poi - si - le - ne Homme ju - ba

ris - ti all te - ma te - ha - te - ne.

2. Praegu ehid pruudi pärg Sooge, mis teil Jumal ann'd,
Meiu rõõmust silma, Maitste magust muisu,
Õhtul ehteks furnu säril, Sööge toit, mis põld on kann'd,
Hing läind teise ilma, Kunnit leit on rufu.

3. Kuuige linnu laulu pealt 4. On lord surm meid wiinud siit
Kenas metsa wilus, Omaksete lehkelt,
Tõstlem ise oma häält, Pole kuulda laulu wiit
Waatle, see on ilus. Ega laula linnul'sed,
Sääl siis ega kannelt.

3. Kuuige linnu laulu pealt 4. On lord surm meid wiinud siit
Kenas metsa wilus, Omaksete lehkelt,
Tõstlem ise oma häält, Pole kuulda laulu wiit
Waatle, see on ilus. Ega laula linnul'sed,
Sääl siis ega kannelt.

Meeselajutajaft.